

XV

Bessarionē meū Cardinalē Nicēnū: Vtrasq; tñ ut ipsi cardinali q̄primū reddas; uelim. Ignosce breuitati epistolae meae; tuarūq; lōgitudine litterarū; ut obliuiscaris; rogo. Vale Ex Mediolano idibus Iulij. M. cccc. lix.

Franciscus Philelphus Xenophonti filio sal,

d Edi famulo quē misisti pecunias; quas petebas; non eas fortasse; quas expectabas; sed quae mihi p̄ id tēporis se obtulerant: Nosti em̄ mores meos: Nunq̄ diutius apud me nūmi hospitari cōsuerūt. Tu incūbe in id studiorum genus; qđ es aggressus: Id autē eo debes facere libētī; qđ nō temere; sed consulto ad eā te laudē cōtulisti. Itaq; facito; ne frustra sit diuturna tua cogitatio; & deliberatio diligēs. Vale Ex Mediolano idibus Iulij. M. cccc. Lix.

Frācis. Philel. Bessarioni cardinali Nicēno sal.

d Edi p̄ximis ad te dieb' pater clāmentissime & litteras unas & cū ijs carmen sapphicū & adonicū; ut intelligeres; id qđ tibi eē debet p̄mltis argumētis exploratis; simū; apud me nihil eē antiqui; nihil uenerabili' tuo noie. Nunc uero qū mecū aīo repeterē quāta in me humanitate benignitateq; usus est reuerēdissim' pater Prosper colūna diaconus cardinalis; dignus sane usus est; quē aliquo ueluti munusculo reuiserē. Itaq; qū aliud nihil p̄ id tēporis oportunius mihi occurreret; meos carminū libros iccirco ad eū dedi; ut breui aliqua saltē coniectura cognosceret se nequaq; in hoīe oīno ingrato suū bñficiū collocasse. Quare tuā māluetudinē uahemēter rogo; ut hosce ei libros per tuū aliquem nunciū reddēdos cures. Vale Ex Mediolano kal. Iulij. M. cccc. Lix.

Fran. Phil. Prospero Colūnae diacono cardinali sa.

c Vm ad p̄ximū mensem Ianuariū uenisse Romā salutadi summi pōtificis Pij gratia; tu mihi pater reuerendissime singularē beniuolētiā ostēdisti; nihil qđ est abs te prātermisissimū; qđ ad me summopere ornadū p̄tineret. Itaq; dici uix posset; quāto me bñficio existimem amplitudini tuā obstrictū eē. Vt igit' aliquo animi grati indicio cognosceres quāti faciā benignitatē tuā; misi tibi dono meos carminū libros ingenij munusculū non fortunā.

H